

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

16. juuli 2020*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Maksejõuetusmenetlused – Määrus (EL) 2015/848 – Artikkel 3 – Rahvusvaheline kohtualluvus – Võlgniku põhihuvide kese – Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelev füüsiline isik – Ümberlükatav eeldus, et selle isiku põhihuvide kese on tema alalises elukohas – Eelduse ümberlõkkamine – Olukord, kus võlgniku ainus kinnisasi asub väljaspool alalise elukoha liikmesriiki

Kohtuasjas C-253/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunal da Relação de Guimarães (Guimarães apellatsioonikohus, Portugal) 14. veebruari 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. märtsil 2019, menetluses

MH,

NI

versus

OJ,

Novo Banco SA,

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president S. Rodin, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja N. Piçarra,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes, P. Lacerda, P. Barros da Costa ja L. Medeiros,
- Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wilderspin ja P. Costa de Oliveira,

olles 30. aprilli 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: portugali.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määruse (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT 2015, L 141, lk 19) tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud ühelt poolt MH ja NI ning teiselt poolt OJ ja Novo Banco SA vahelises kohtuvaidluses esimesena nimetatud isikute taotluse üle algatada maksejõuetusmenetlus.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EÜ) nr 1346/2000

- 3 Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT 2000, L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191) tunnistati kehtetuks ja asendati määrusega 2015/848. Selle põhjenduses 13 oli märgitud:

„Põhihuvide kese“ peaks olema koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ja on seetõttu kolmandate isikute poolt tuvastatav.“

- 4 Määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõikes 1 oli sätestatud:

„Maksejõuetusmenetluste algatamiseks on pädevad selle liikmesriigi kohtud, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Äriühingu või muu juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumisel tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta.“

Määrus 2015/848

- 5 Määruse 2015/848 põhjendustes 5, 23 ja 27–34 on märgitud:

„(5) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja vältida selliste olukordade teket, mis motiveerivad pooli viima vara või kohtumenetlusi ühest liikmesriigist teise võlausaldajate kahjuks ja enda jaoks soodsama õigusliku seisundi leidmiseks (*forum shopping* – meelepärase kohtualluvuse valimine).

[...]

(23) Käesoleva määruse alusel on võimalik algatada maksejõuetuse põhimenetlus liikmesriigis, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Sellisel menetlusel on üldine kohaldamisala ja selle eesmärk on hõlmata kogu võlgniku vara. Eri huvide kaitsmiseks võimaldab käesolev määrus algatada paralleelselt maksejõuetuse põhimenetlusega teiseseid maksejõuetusmenetlusi. Teise maksejõuetusmenetluse võib algatada liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht. Teise maksejõuetusmenetluse tagajärjed piirduvad kõnealuses riigis asuva varaga. Maksejõuetuse põhimenetluse ja teise maksejõuetusmenetluse kooskõlastamise siduvad normid tagavad menetluse ühtsuse kogu liidu territooriumil.

[...]

(27) Enne maksejõuetusmenetluse algatamist peaks pädev kohus omal algatusel kontrollima, kas võlgniku põhihuvide kese või võlgniku tegevuskoht asub tõepoolest selle kohtu alluvuses.

- (28) Selle kindlaksmääramisel, kas võlgniku põhihuvide kese on kolmandate isikute poolt kontrollitav, tuleks erilist tähelepanu pöörata võlausaldajatele ja nende arusaamale sellest, kus võlgnik tegeleb oma huvide realiseerimisega. [...]
- (29) Käesolev määrus peaks sisaldama mitmeid abinõusid, mille eesmärk on hoida ära meelepärase kohtualluvuse valimist pettuse või kuritarvituse eesmärgil.
- (30) Sellest tulenevalt peaks olema võimalik ümber lükata eeldusi, et põhihuvide keskmeks on registrijärgne asukoht, peamine tegevuskoht või alaline elukoht, ning liikmesriigi asjaomane kohus peaks hoolikalt hindama, kas võlgniku põhihuvide kese asub tõepoolest asjaomases liikmesriigis. Äriühingu puhul peaks olema võimalik seda eeldust ümber lükata, kui äriühingu peakontor asub tema registrijärgse asukoha liikmesriigist erinevas liikmesriigis ning kui kõikide asjaolude põhjaliku hindamise käigus selgub kolmandate isikute poolt kontrollitaval viisil, et äriühingu tegelik juhtimine ja järelevalve ning selle huvide realiseerimine toimub kõnealuses teises liikmesriigis. Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute puhul peaks olema võimalik see eeldus ümber lükata näiteks juhul, kui suurem osa võlgniku varast asub väljaspool võlgniku alalise elukoha liikmesriiki või kui on võimalik kindlaks teha, et kolimise peamine põhjus oli esitada maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus uues kohtualluvuses ning kui selline avaldus kahjustaks oluliselt nende võlausaldajate huve, kelle tehingud võlgnikuga toimusid enne põhihuvide keskmee ümberpaigutamist.
- (31) Samamoodi ei tuleks selleks, et hoida ära meelepärase kohtualluvuse valimist pettuse või kuritarvituse eesmärgil, kohaldada eeldust, et põhihuvide keskmeks on registrijärgne asukoht, isiku peamine tegevuskoht või alaline elukoht, kui äriühingu, juriidilise isiku või iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku puhul on võlgnik viinud oma registrijärgse asukoha või alalise tegevuskoha teise liikmesriiki kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist, või iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegeleva üksikisiku puhul on võlgnik viinud oma alalise elukoha üle teise liikmesriiki kuue kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist.
- (32) Igal juhul, kui juhtumi asjaolud annavad põhjust kahelda kohtualluvuses, peaks asjaomane kohus paluma võlgnikul esitada lisatõendeid oma väidete kinnituseks ja, kui maksejõuetusmenetluse suhtes kohaldatav õigus seda võimaldab, andma võlgniku võlausaldajatele võimaluse esitada oma seisukohti kohtualluvuse küsimuses.
- (33) Kui kohus, kellele esitatakse maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus, teeb kindlaks, et põhihuvide kese ei asu tema territooriumil, ei peaks ta maksejõuetuse põhimenetlust algatama.
- (34) Lisaks tuleks kõigile võlgniku võlausaldajatele tagada tõhus õiguskaitsevahend maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vastu. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vaidlustamise tagajärgi tuleks reguleerida siseriiklikus õiguses.“
- 6 Selle määruse artikli 3 „Rahvusvaheline kohtualluvus“ lõikes 1 on sätestatud:

„Maksejõuetusmenetluse (edaspidi „maksejõuetuse põhimenetlus“) algatamine kuulub selle liikmesriigi kohtu alluvusse, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Põhihuvide kese on koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ning mis on kolmandate isikute poolt kontrollitav.

Äriühingu või juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole registrijärgset asukohta üle viidud teise liikmesriiki.

Iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks asjaomase üksikisiku peamist tegevuskohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui üksikisiku peamist tegevuskohta ei ole kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist üle viidud teise liikmesriiki.

Muude üksikisikute puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks nende alalist elukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kuue kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole alalist elukohta üle viidud teise liikmesriiki.“

7 Määruse artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse saanud kohus kontrollib omal algatusel, kas tal on menetluse algatamise pädevus vastavalt artiklile 3. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses täpsustatakse kohtu pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.“

8 Sama määruse artikli 7 lõikes 1 on ette nähtud:

„Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle tagajärgede suhtes selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil menetlus on algatatud (edaspidi „menetluse algatanud riik“).“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 9 Abikaasad MH ja NI, kes elavad alates 2016. aastast Norfolkis (Ühendkuningriik), kus nad töötavad, taotlesid Portugali kohtult nende suhtes maksejõuetusmenetluse algatamist. Esimese astme kohus, kellele hagi esitati, leidis, et tal puudub rahvusvaheline kohtualluvus selle nõude lahendamiseks, kuna määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 neljanda lõigu kohaselt on põhikohtuasja kaebajate põhihuvide kese nende alaline elukoht, mis asub Ühendkuningriigis, ning seetõttu on maksejõuetusmenetluse algatamine viimati nimetatud liikmesriigi kohtute alluvuses.
- 10 MH ja NI esitasid esimese astme kohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, väites, et kohtuotsus põhineb määruse 2015/848 sätete väärar tõlgendusel. Nimelt ei ole nende põhihuvide kese alalises elukohas Ühendkuningriigis, vaid see asub pigem Portugalis, kuna selles liikmesriigis asub ainus nende omandis olev kinnisasi ning seal on tehtud kõik tehingud ja sõlmitud kõik lepingud, mis põhjustasid maksejõuetuse. Lisaks puudub seos nende alalise elukoha ja faktiliste asjaolude vahel, mis põhjustasid maksejõuetuse ja mis leidsid kõik aset Portugalis. MH ja NI paluvad seega tunnustada Portugali kohtute rahvusvahelist kohtualluvust.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 õige tõlgendamise kohta ja täpsemalt kriteeriumide kohta, mis võivad ümber lükata selles sättes ette nähtud lihtsa eelduse füüsiliste isikute puhul, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega.
- 12 See kohus toob nimelt esile, et nende füüsiliste isikute kohta on määruse põhjenduses 30 märgitud, et eeldust peaks olema võimalik ümber lükata näiteks juhul, kui suurem osa võlgniku varast asub väljaspool võlgniku alalise elukoha liikmesriiki.

- 13 Neil asjaoludel otsustas Tribunal da Relação de Guimarães (Guimarães apellatsioonikohus, Portugal) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas vastavalt määrusele [2015/848] on liikmesriigi kohtud pädevad algatama maksejõuetuse põhimenetlust kodaniku suhtes, kelle ainus kinnisvara asub kõnealus liikmesriigis, ehkki tema alaline elukoht ning tuumperekond asuvad teises liikmesriigis, kus ta tegutseb töötajana?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 14 Oma ainsa küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 neljandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeldus, mille see sätte näeb ette rahvusvahelise kohtualluvuse kindlaksmääramiseks maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil ja mille kohaselt sellise füüsilise isiku põhihuvide kese, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, on tema alaline elukoht, on ümber lükatav ainuüksi asjaoluga, et selle isiku ainus kinnisasi asub väljaspool alalise elukoha liikmesriiki.
- 15 Nagu nähtub määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 esimesest lõigust, on üldine seotuse kriteerium, mille alusel määratakse kindlaks rahvusvaheline kohtualluvus maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil, võlgniku põhihuvide kese. Erijuhul, kui võlgnik on füüsiline isik, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, näeb määruse artikli 3 lõike 1 neljas lõik ette ümberlükatava eelduse, et isiku põhihuvide kese on tema alaline elukoht.
- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohtule vastamiseks tuleb esimesena täpsustada mõiste „põhihuvide kese“ tähendust ja ulatust selle määruse tähenduses.
- 17 Sellega seoses tuleb esiteks osutada väljakujunenud kohtupraktikale, mille kohaselt tuleneb nii liidu õiguse ühetaolise kohaldamise nõudest kui ka võrdsuse põhimõttega seotud nõuetest, et sellise liidu õigusnormi sõnastust, mis ei viita sõnaselgelt liikmesriikide õigusele õigusnormi tähenduse ja ulatuse kindlaksmääramiseks, tuleb tavaliselt kogu liidus tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt ning tõlgenduse andmisel tuleb arvesse võtta sätte konteksti ja asjaomase õigusakti eesmärki (20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Interedil, C-396/09, EU:C:2011:671, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 18 Seega tuleb määruse 2015/848 artikli 3 lõikes 1 sisalduvaid mõisteid tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt, kuna selles sättes ei ole ühtegi viidet liikmesriikide õigusele. Täpsemalt, kuna mõiste „põhihuvide kese“ on omane sellele määrusele, tuleb seda tõlgendada ühetaoliselt ja liikmesriikide õigusaktidest sõltumatult (vt analoogia alusel 20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Interedil, C-396/09, EU:C:2011:671, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Teiseks on Euroopa Kohus määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõikes 1 sisalduvat mõistet „põhihuvide kese“ tõlgendanud nii, et selle mõiste ulatust selgitab määruse põhjendus 13, milles on märgitud, et „[p]õhihuvide kese peaks olema koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ja on seetõttu kolmandate isikute poolt tuvastatav“. Euroopa Kohus järeldas siit, et sellest määratlusest tuleneb, et põhihuvide kesme kindlaksmääramisel tuleb lähtuda ühtaegu objektiivsetest ja kolmandate isikute poolt kontrollitavatest kriteeriumidest. Objektiivsus ja kolmandate isikute poolse tuvastamise võimalus on vajalikud selleks, et tagada õiguskindlus ja maksejõuetuse põhimenetluse algatamiseks pädeva kohtu kindlaksmääramise ettenähtavus (24. mai 2016. aasta kohtumäärus Leonmobili ja Leone, C-353/15, ei avaldata, EU:C:2016:374, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Sama tõlgendust tuleb kasutada mõiste „põhihuvide kese“ tähenduse ja ulatuse kindlaksmääramiseks määruse 2015/848 tähenduses. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 29, on selle määruse raames, millega tunnistati kehtetuks ja asendati määrus nr 1346/2000, objektiivsete kriteeriumide kasutamine määrava tähtsusega, et tagada õiguskindlus ja pädeva kohtu kindlaksmääramise ettenähtavus. Lisaks on määruses 2015/848 sätestatud rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirjade eesmärk

– nagu näitab määruse põhjendus 5 – vältida selliste olukordade teket, mis motiveerivad pooli viima vara või kohtumenetlusi ühest liikmesriigist teise võlausaldajate kahjuks ja enda jaoks soodsama õigusliku seisundi leidmiseks.

- 21 Määruse põhjenduses 28 on samuti tehtud sellega seoses vajalikke täpsustusi, selgitades, et selle kindlaksmääramisel, kas võlgniku põhihuvide kese on kolmandate isikute poolt kontrollitav, tuleks erilist tähelepanu pöörata võlausaldajatele ja nende arusaamale sellest, kus võlgnik tegeleb oma huvide realiseerimisega. Selliste objektiivsete kriteeriumide kasutamine, mida saavad kontrollida kolmandad isikud, et määrata kindlaks võlgniku põhihuvide kese, peab võimaldama kindlaks määrata kohtu, millega võlgnikul on tegelik seos, ja seega vastama võlausaldajate õiguspärastele ootustele.
- 22 Seega tuleb võlgniku põhihuvide kese kindlaks määrata kõikide objektiivsete ja kolmandate isikute, eelkõige võlausaldajate poolt kontrollitavate kriteeriumide igakülgse hindamise tulemusel, kuna võlausaldajad suudavad kindlaks määrata tegeliku koha, kus võlgnik regulaarselt oma huvide realiseerimisega tegeleb.
- 23 Kolmandaks tuleneb määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 esimese lõigu sõnastusest endast, et eeltoodud kaalutlused kehtivad vahet tegemata kõigi võlgnike suhtes, olenemata sellest, kas tegemist on äriühingu, juriidilise isiku või füüsilise isikuga. Üldine seotuse kriteerium, mille alusel määratakse kindlaks rahvusvaheline kohtualluvus maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil, ning objektiivsetel ja kolmandate isikute poolt kontrollitavatel kriteeriumidel põhinev lähenemine, millest tuleb selle üldise kriteeriumi kohaldamisel lähtuda, kehtivad seega seda enam füüsiliste isikute suhtes, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega.
- 24 Samas tuleb täpsustada, nagu märkis sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktides 45 ja 49, et sobivad kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks sellise isiku põhihuvide kese, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, on need, mis on seotud tema varalise ja majandusliku olukorraga, mis vastab kohale, kus see isik tegeleb oma majanduslike huvide realiseerimisega ja kus on saadud ja kulutatud suurem osa tema tulust, või kohale, kus asub suurem osa tema varast.
- 25 Teiseks tuleb täpsustada määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatud eelduse ulatust. Selle sätte sõnastusest endast koostoimes määruse artikli 3 lõike 1 esimese lõiguga tuleneb, et kui ei ole tõendatud vastupidist, siis eeldatakse, et füüsiline isik, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega oma alalises elukohas, kuna on väga tõenäoline, et selles kohas on tema põhiliste majandushuvide kese. Sellest tuleneb, et seni, kuni seda eeldust ei ole ümber lükatud, on elukoha liikmesriigi kohtutel rahvusvaheline kohtualluvus kõnealuse füüsilise isiku suhtes maksejõuetusmenetluse algatamiseks.
- 26 Määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 neljas lõik näeb siiski ette, et see eeldus kehtib vaid seni, kuni ei ole tõendatud vastupidist, ja määruse põhjenduses 30 on täpsustatud, et seda eeldust peaks olema võimalik ümber lükata näiteks juhul, kui suurem osa võlgniku varast asub väljaspool võlgniku alalise elukoha liikmesriiki või kui on võimalik kindlaks teha, et kolimise peamine põhjus oli esitada maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus uues kohtualluvuses ning kui selline avaldus kahjustaks oluliselt nende võlausaldajate huve, kelle tehingud võlgnikuga said teoks enne põhihuvide keskme ümberpaigutamist.
- 27 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 55 märkis, ei piisa määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatud eelduse ümberlükkamiseks üksnes asjaolust, et selles põhjenduses mainitud tingimused on täidetud.
- 28 Kuigi võlgniku vara asukoht on üks objektiivsetest ja kolmandate isikute poolt kontrollitavatest kriteeriumidest, mida tuleb arvesse võtta selle koha kindlaksmääramisel, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega, saab selle eelduse ümber lükata üksnes pärast kõigi

kriteeriumide igakülgset hindamist. Siit järeldub, et eelduse ümberlukkamiseks ei piisa ainuüksi asjaolust, et sellise füüsilise isiku ainus kinnisasi, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, asub väljaspool tema alalise elukoha liikmesriiki.

- 29 Käesoleval juhul väidavad põhikohtuasja kaebajad eelotsusetaotluse esitanud kohtus ka seda, et Portugal ei ole mitte ainult liikmesriik, kus asub nende ainus kinnisasi, vaid see on ka liikmesriik, kus tehti tehingud ja sõlmiti lepingud, mis põhjustasid maksejõuetuse.
- 30 Kuigi maksejõuetuse põhjus ei oma sellise füüsilise isiku, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, põhihuvide keskme kindlaksmääramisel iseenesest tähtsust, on eelotsusetaotluse esitanud kohus siiski kohustatud arvesse võtma kõiki objektiivseid ja kolmandate isikute poolt kontrollitavaid asjaolusid, mis on seotud tema varalise ja majandusliku olukorraga. Sellisel juhul, nagu on arutusel põhikohtuasjas, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 24, paikneb see olukord kohas, kus põhikohtuasja kaebajad tegelevad regulaarselt oma majanduslike huvide realiseerimisega ja kus on saadud või kulutatud suurem osa nende tulust, või kohas, kus asub suurem osa nende varast.
- 31 Kõiki eeltoodud asjaolusid arvestades tuleb eelotsuse küsimusele vastata, et määruse 2015/848 artikli 3 lõike 1 esimest ja neljandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeldus, mille see säte näeb ette rahvusvahelise kohtualluvuse kindlaksmääramiseks maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil ja mille kohaselt sellise füüsilise isiku põhihuvide kese, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, on tema alaline elukoht, ei ole ümber lükatav ainuüksi asjaoluga, et selle isiku ainus kinnisasi asub väljaspool alalise elukoha liikmesriiki.

Kohtukulud

- 32 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (ühheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määruse (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta artikli 3 lõike 1 esimest ja neljandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeldus, mille see säte näeb ette rahvusvahelise kohtualluvuse kindlaksmääramiseks maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil ja mille kohaselt sellise füüsilise isiku põhihuvide kese, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, on tema alaline elukoht, ei ole ümber lükatav ainuüksi asjaoluga, et selle isiku ainus kinnisasi asub väljaspool alalise elukoha liikmesriiki.

Allkirjad